

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 18.09.2018 roku powód (...) Bank SA z siedzibą w W. wniósł w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie od pozwanego M. P. kwot wskazanych na k.5 akt wraz z kosztami postępowania w kwocie 1.206 zł. (pozew –k.5-6)

W dniu 12.10.2018 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny przekazał sprawę do Sądu Okręgowego w Łodzi stwierdzając brak podstaw do wydania nakazu zapłaty. (postanowienie –k.12)

W piśmie z dnia 23.11.2018 r. powód wniósł dodatkowo o zasądzenie kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz kosztów notarialnego uwierzytelnienia dokumentów przedłożonych do sprawy w kwocie 4,92 zł. (pismo –k.16)

W dniu 29 listopada 2018 r. sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym. (nakaz zapłaty –k.39)

W piśmie z dnia 10.12.2018 r. pozwany wniósł sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa w całości. Pozwany podniósł zarzut nieudowodnienia wysokości kwoty dochodzonej pozwem i zarzut przedawnienia co do rat wymagalnych przed datą wniesienia powództwa. (sprzeciw-k.44)

Na rozprawie strony nie stawił się. (protokół –k.54)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 13.11.2014 r. pomiędzy (...) Bank SA z siedzibą w W. a M. P. została zawarta umowa konsolidacyjnego kredytu gotówkowego nr (...). Na podstawie tej umowy bank udzielił kredytobiorcy kredytu na okres 108 miesięcy w kwocie 54.850,46 zł na sfinansowanie potrzeb konsumpcyjnych kredytobiorcy oraz w kwocie 67.244 zł na spłatę kredytu wymienionego w par. 1 pkt. 1b umowy. Kredyt oprocentowany był według zmiennej stopy procentowej, która w dniu podpisania umowy wynosiła 8,9% w stosunku rocznym. Kredyt miał być spłacany w równych miesięcznych ratach w wysokości po 1.647,05 zł. (umowa kredytu –k.24-26)

W dniu 2.05.2018 r. powód skierował do M. P. wezwanie do zapłaty zaległości w kwocie 5.153,73 zł w terminie 14 dni roboczych od daty doręczenia monitu pod rygorem wypowiedzenia umowy kredytu. (wezwanie do zapłaty –k.18, kopia książki nadawczej –k.19)

W dniu 4.06.2018 r. powód skierował do M. P. oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytu nr (...). W związku z nieuregulowaniem zaległości w spłacie kredytu, powód wypowiedział w/w umowę o kredyt z zachowaniem okresu wypowiedzenia określonego w umowie liczonego od dnia doręczenia wypowiedzenia. W wypowiedzeniu wskazano stan zadłużenia z tytułu w/w umowy kredytowej na dzień jego sporządzenia oraz poinformowano, że w przypadku uregulowania całości wymagalnego zobowiązania w okresie wypowiedzenia, Bank rozważy możliwość cofnięcia oświadczenia o wypowiedzeniu. (oświadczenie o wypowiedzeniu umowy –k.20)

Oświadczenie o wypowiedzeniu umowy zostało doręczone pozwanemu przez awizo. (dowód doręczenia –k.22-22 odwrót)

W dniu 31.07.2018 r. powód skierował do pozwanego ostateczne wezwanie do zapłaty w związku z wypowiedzeniem umowy kredytu nr (...) i postawieniem całej należności w stan wymagalności. (wezwanie do zapłaty –k.23)

Na dzień 12.09.2018 r. zadłużenie M. P. z tytułu zawartej umowy kredytu nr (...) z dnia 14.11.2014 r. wynosiło 96.420,55 zł, w tym 90.575,31 zł stanowił niespłacony kapitał (należność główna), 4.634,08 zł stanowiły skapitalizowane odsetki umowne za okres korzystania z kapitału w wysokości 10,00% od dnia 19.02.2018 r. do dnia 31.07.2018 r., 1.194,86 zł stanowiły odsetki za opóźnienie naliczone od kwoty niespłaconego kapitału w wysokości 10%

od dnia 19.02.2018 r. do dnia 12.09.2018 r., 16,30 zł stanowiły opłaty i inne prowizje. (wyciąg z ksiąg (...) Bank SA w W. –k.17, zestawienie należności i spłat kredytu –k.29-37)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Strona powodowa dochodzi swojego roszczenia w oparciu o umowę o kredyt złotowy konsolidacyjny gotówkowy zawartą z pozwanym M. P..

Podstawę prawną roszczenia w stosunku do pozwanego stanowi zatem art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego Sąd uznał sprzeciw pozwanego za chybiony. Należy wskazać, że pozwany nie zgłosił żadnych konkretnych zarzutów odnośnie żądania pozwu, z wyjątkiem zarzutu przedawnienia. Zarzut nieudowodnienia wysokości dochodzonego roszczenia nie został w żaden sposób skonkretyzowany ani uzasadniony.

W ocenie Sądu żądanie powoda zostało udowodnione za pomocą dokumentów złożonych przez powoda do akt sprawy- zarówno co do zasady, jak wysokości, zarówno w zakresie należności głównej, jak odsetek, co skutkowało uwzględnieniem powództwa w całości.

Sąd uznał, że Bank był uprawniony do wypowiedzenia umowy z powodu nie wykonywania przez pozwanego obowiązków wynikających z umowy, w szczególności nie uregulowania zadłużenia z tytułu kredytu. Z dowodów przedstawionych przez powoda, którym pozwany nie przeciwstawił żadnego dowodu przeciwnego, wynika że w dacie wypowiedzenia umowy pozwany posiadał zadłużenie zarówno w zakresie niespłaconego kapitału, jak odsetek.

Wysokość dochodzonej wierzytelności została potwierdzona w wyciągu z ksiąg banku oraz przedstawionym przez powoda zestawieniu należności i spłat kredytu. Wyciąg z ksiąg banku wprawdzie obecnie nie ma mocy dokumentu urzędowego w postępowaniu cywilnym, ale jest dokumentem prywatnym, do którego znajduje zastosowanie art. 245 KPC. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 13 grudnia 2013 r., sygn. akt III CSK 66/13, art. 245 KPC zawiera domniemanie, które powinien uwzględnić sąd, iż osoba, która złożyła podpis na dokumencie złożyła zawarte w nim oświadczenie. Do domniemania tego stosuje się art. 234 KPC, według którego domniemania ustanowione przez prawo wiążą sąd, dopóki nie zostaną obalone. W zakresie nie objętym domniemaniem z art. 245 KPC, moc dowodowa dokumentu prywatnego podlega ocenie przez sąd zgodnie z regułami zawartymi w art. 233 par. 1 KPC, tak jak każdego innego dowodu. Podobnie, jak w wypadku innych dowodów, sąd ocenia czy dowód ten ze względu na okoliczności sprawy zasługuje na wiarę, czy też nie. Biorąc pod uwagę, że pozwany nie zgłosił żadnych konkretnych zarzutów odnośnie wysokości zadłużenia wobec powoda, Sąd uznał przedstawione przez powoda dokumenty w postaci umowy kredytowej, wyciągu z ksiąg bankowych i zestawienia należności i spłat kredytu za wiarygodne dowody na okoliczność wysokości roszczenia powoda, zarówno w zakresie należności głównej, jak odsetek.

Za niezasadny sąd uznał zarzut przedawnienia roszczenia. Zgodnie z art. 118 KC, termin przedawnienia roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi 3 lata. Koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego, chyba że termin jest krótszy niż 2 lata.

Art. 120 par. 1 KC stanowi, że bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Niewątpliwie jest, że roszczenie dochodzone w niniejszej sprawie jest związane z prowadzeniem działalności gospodarczej przez powoda (bank). Roszczenie dochodzone w niniejszej sprawie stało się wymagalne z datą wypowiedzenia umowy kredytu przez powoda. Oświadczenie o wypowiedzeniu umowy zostało złożone dnia 4 czerwca 2018 r., a stało się skuteczne z upływem 1 miesiąca od dnia doręczenia pozwanemu tego oświadczenia. Zatem termin przedawnienia nie upłynął przed wniesieniem pozwu.

O odsetkach od zasądzonych kwot Sąd orzekł na podstawie art. 359 par. 1 i 2 k.c., art. 481 par. 1 i 2 k.c. oraz art. 482 § 1 k.c.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., stosownie do wyniku sprawy. Pozwany jako przegrywający sprawę w całości jest zobowiązany do zwrotu stronie powodowej całości poniesionych przez nią kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia praw.